

La babiladaj rondoj okazas vendrede je la 19a

La gastiganto mem preparas simplan manĝaĵon (ĉefmanĝon kaj deserton). La invitatoj alportas nur trinkaĵojn kaj aperitivaĵojn. Je la fino ĉiuj donacas monon al la gastiganto por kontribui al liaj elspezoj. Okaze de kunveno ĉe Espace Dickens ĉiu kontribuas ankaŭ al la lupago de la salono. (Fr 80.-).

Aliĝu al unu aŭ la alia grupo per doodle.

"Ambaŭ grupoj" ĉe Espace Dickens

Vendrede, la 20-an de oktobro organizota de Rosario Scopelliti.

Vendrede, la 17-an de novembro organizota de Cléa Robin.

"Okcidenta grupo" :

Ve, la 13-an de oktobro

ĉe Francisko Randin

Vallombreuse 14, 1004 Lausanne

076 369 29 17

Aliĝu ĉe:

<http://doodle.com/8dk45bkb8brdf2nd>

"Orienta grupo" :

Ve, la 6-an de oktobro

ĉe Charlotte Blanc Maillard

av. Nestlé 9, Vevey

021 922 34 74/ 079 393 32 63

Aliĝu ĉe:

<http://doodle.com/poll/rwvef6hykb5dqds6>

Laŭzana Esperanto - Societo

ĉe F. Randin - ch. de Vallombreuse 14 * CH - 1004 LAUSANNE

+41 21 647 29 28 * sekretario@eo-l.ch

www.facebook.com/societedesperanto.lausanne

Poŝtĉekkonto - CCP 10-26785-8

Prez.: David Buhlmann * 021 624 36 38 - Vicprez.: Charlotte Blanc Maillard * 079 393 32 63 - Sekr.: François Randin * 076 369 29 17 -

Kasisto : Françoise Pétermann * 079 517 44 43

Redaktoro de la informilo : Knud Sunier * 021 961 38 56

Informilo

oktobro 2017 - n° 08

Lunde, la 2-an de oktobro 2017

je la 19-a kaj 45

ĉe Espace Dickens

Filmoj: **E-Karavano trasiberia** (90')

kaj: **UK en Seulo - Koreio** (40')

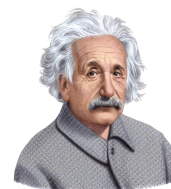
Lunde, la 6-an de novembro:

Gramatikaĵoj

Sabate, la 16-an de decembro:

Zamenhofa Festo en Epalinges

Notu ĝin en vian agendon; detaloj en la venonta informilo

Citaĵo

Estas du manieroj koncepti sian vivon :
La unua estas pensi, ke la mirakloj ne ekzistas,
La alia estas pensi, ke ĉio estas miraklo.

Albert Einstein

Laŭzana Esperanto-Societo

KOMPRENU MIN, SINJORO POLICISTO

Claude Piron, el "Vere aŭ fantazie"

— Ĉu vi ne hontas, vi, persono, kies okupo estas plentempe religia?

— Nu, sinjoro policisto...

— Vi devus esti ekzemplo por ĉiuj. Vi estas kiel patro. Pastro, patro, estas preskaŭ la sama vorto, ĉu ne?

— Jes, sinjoro policisto...

— Vi diros al mi: estas novjaro. Kaj novjaron oni festas. Sed ĉu vi ne havas senton pri respondecoj? Oni festu, jes ja, sed kial festi danĝere?

— Nu, sinjoro policisto...

— Kiam via aŭto trafis tiun muron... Imagu, sinjoro pastro, se tie troviĝus iu, vi tiun mortigus. Pastro mortiganto! Terure! Ĉu vi ne pensis pri tio, kion la popolo disdirus pri vi? Kaj vi scias, kiel facile la popolo ĝeneraligas: ili parolaĉus ofende pri la tuta religiularo. Pro vi, nur pro vi.

— Jes, sinjoro policisto, sed...

— Vi ĉiam diras sed kaj se. Tamen, via agmaniero estas plejplej hontinda. Mi apenaŭ sukcesas subpremi mian koleron. Kiam mi pensas, ke miaj infanoj iradas al preĝejo — pro mia edzino, kedu min, ne pro mi! — kaj aŭskultas homojn, kiel vi...

— Vi pravas, sinjoro policisto, vi pravas, kaj mi hontas, sed...

— Sed kio? Ĉu vi parolos fine? Se vi havas klarigon, diru ĝin. Kvankam verdire mi ne povas imagi, kiel vi lavos vin el tiu kulpo. Vi estas kulpa, klare kulpa. Vi trinkis tiom, ke vi ne plu sciis, kion vi faras. Uzi aŭton en tiaj kondiĉoj estas ne nur malsaĝe, estas mortige.

— Mi scias, ke mi devus ne fari ion similan. Tamen...

— Tamen kio? Diru, diru do. Kial vi ne parolas? Je la nomo de Dio!

— Bonvolu ne envoki Dion en tiun ĉi malfeliĉan aferon, sinjoro policisto. Mi plezure klarigus, sed vi ne lasas...

— Mi ne lasas vin, ĉu? Kaj vi iros ripeti al la kredantoj, ke polico vin traktis terure. Tro facile. Mi lasas al vi ĉiun eblecon sciigi la faktojn al mi. Jen. Parolu.

— Jes, sinjoro policisto. Dankon, sinjoro policisto. Mi ne diris, ĉu?, ke mi laboras en malsanulejo.

— Laboras? Kian laboron vi faras tie? Vi okupiĝas pri la animoj, ĉu ne? Mi ne nomus tion laboro.

— Kiel plaĉas al vi, sinjoro policisto. Vorto estas, kia oni difinas ĝin. Vi difinas laboron unumaniere, mi ĝin alimaniere difinas. Sed, ĉu mi laboras aŭ ne, tio ne gravas. Fakto estas, ke mi estas la animzorganto de la urba malsanulejo. Ĉu vi scias, kiel disvolviĝas la novjara nokto en malsanulejo?

— Kiel mi scius? Mi scias, kiel ĝi disvolviĝas en policejo. Ne agrable. Pro stultuloj kiel vi, kun korpo plena je vino, kaj okuloj, kiuj vidas duoble, tiel ke ili mortigas homojn.

— Mi mortigis neniun. Nu, mi estis en la malsanulejo kaj... kiel klarigi? En malsanulejo estas multaj apartaj servoj, kiel oni diras. Servo por kor-malsanuloj, servo por haŭt-malsanuloj, servo por rompitaĵoj, servo por malsanaj infanoj, ktp, ktp...

— Vi ne bezonas priskribi al mi malsanulejon. Mi konas.

— Nu, mia funkcio estas rondiri al ĉiuj servoj por viziti la malsanulojn, ĉeesti tiun aŭ tiun alian, kiu baldaŭ mortos aŭ eble eĉ estas jam mortanta. Se vi imagas, ke mi faras nenion, iru foje morti en malsanulejo, kaj vi vidos, ĉu tiuhore vi ne bezonas iun apud vi, iun, kiu kapablas aŭskulti, kompreni, teni vian manon. Sed... Pardonu, mi ne deziras ofendi vin. Nu, mi ĉiam volas esti ĝentila. En novjara nokto, ĝentileco postulas, ke la animzorganto iru al ĉiuj servoj por prezenti siajn novjarajn bondezirojn.

(Daŭrigo en la venonta informilo)